

SUPER-CHARLIE

Camilla Läckberg
Millis Sarri

Thuis staan twee mensen ongeduldig te wachten. Het zijn Grote Broer en Grote Zus, die al negen maanden benieuwd zijn naar hun kleine broertje. Opa en oma zijn er ook om de nieuwe baby te ontmoeten. “Wat is hij verkreukeld!” zegt Grote Broer. “En wat stinkt hij!” zegt Grote Zus terwijl ze haar neus dichtknijpt. Charlie kijkt hen nieuwsgierig aan. Hij vindt zijn vader en moeder leuk, en deze mensen lijken hem ook aardig. Op deze plek gaat hij het vast naar zijn zin hebben. Als ze nu eerst even zijn poepluier willen verschonen, tenminste.

Maar de maanden die volgen zijn niet bepaald makkelijk voor Charlie. Hij is nog te klein om te begrijpen wat het verschil is tussen een gewone én een ongewone baby.

Hij weet nog niet hoe hij zich moet gedragen. Als Charlie een beetje boven de commode zweeft, schrikt zijn vader daar zo erg van dat hij flauwvalt! Terwijl hij zijn vader alleen maar wilde helpen bij het schoonmaken van zijn poepbillen.

Na een tijdje begrijpt Charlie dat hij dingen kan die geen enkele andere baby kan. En dat hij maar beter kan doen alsof hij die dingen NIET kan. Papa en mama zijn aardig maar ook wat overgevoelig. En niet al te slim. In ieder geval niet zo slim als Charlie is.

Het probleem is alleen dat Charlie zich niet goed kan verplaatsen. Zweven is één ding, dat lukt. Maar zodra hij zich in de lucht wil bewegen, verliest hij zijn evenwicht en stort hij neer. Keer op keer op keer. Dat is Charlie goed zat. Wat Grote Zus tijdens het eten vertelde, heeft Charlie zo boos gemaakt dat het vliegen MOET lukken. Midden in de nacht opent hij zijn raam en kijkt naar de dennenboom buiten. Hij neemt een aanloopje, zet zich af en woeshj, daar vliegt hij. Hoger en hoger, langs de boom omhoog. De top komt razendsnel dichterbij! Charlie zucht opgelucht als hij de bovenste tak net op tijd kan vastgrijpen. De boom slingert hard heen en weer.

“Wat doe jij nou?”

Een kleine eekhoorn kijkt Charlie boos aan terwijl hij de dennenappels probeert te vangen die uit de boom vallen.

“Ik... ik oefen met vliegen”, hijgt Charlie, die zich aan de bovenkant van de boom vastklemt.

“Noem je dát vliegen?” De eekhoorn is zo woest dat zijn snorharen trillen. “Je hebt bijna mijn hele voorraad dennenappels laten vallen. En je hebt niet eens laten weten dat je op bezoek wilde komen. In mijn familie kom

je niet zomaar langs zonder uitnodiging.”

“Sorry”, zegt Charlie. Ik...”

Verder komt hij niet want de boom begint heel gevaarlijk te hellen. Door het gewicht van Charlie buigt de boom richting het huis en de dennenappels regenen om zijn oren. Hij ziet zijn raam, laat de tak op het juiste moment los en landt met een harde BONK op zijn slaapkamervloer. Zijn speelgoed en boeken vallen van de planken. Het is een wonder dat niemand wakker wordt.

Duizelig kruipt Charlie weer in bed en trekt de deken over zijn hoofd. Zal hij ooit leren vliegen? En kan hij Grote Broer helpen? Het ziet er niet naar uit.

